

Безмежність таланту

До 150-річчя від народження
Миколи Бурачека

Непересічний актор, театральний
декоратор, один з найвизначніших
українських художників-пейзажистів,
мистецтвознавець, педагог, зачинатель
вивчення художньої спадщини Тараса
Шевченка

Микола Бурачек народився 6-го березня 1871 року на Поділлі, в містечку Летичів в родині поштмейстера й завзятого художника-самоука Григорія Бурачека та збіднілої, але шляхетної польської пані Лідії Гродзіцької.

З дитинства, під впливом батька, Микола захоплюється малюванням. У 1878 році родина Бурачеків переїздить до Кам'янця-Подільського.

Але через рік помирає батько та молодший брат, а в 1881 році - і мати майбутнього художника.

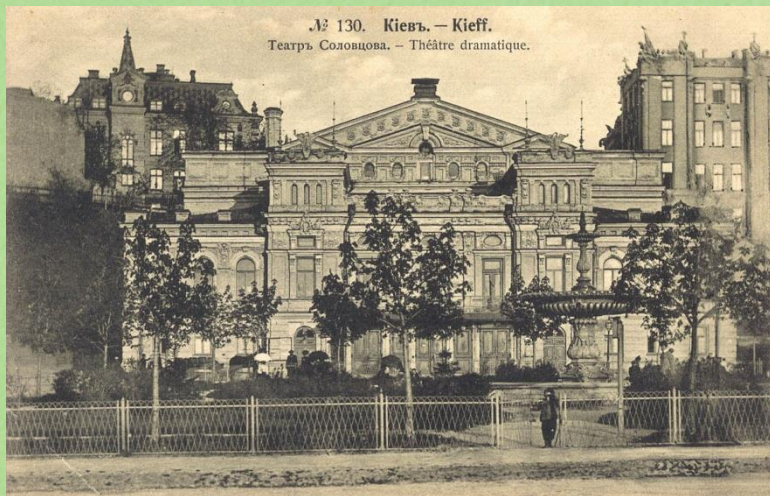

За опіки родичів Микола вступає до Кам'янець-Подільської гімназії, по закінченні якої в 1888 році від'їздить до Києва, де стає студентом юридичного факультету Київського університету, та за рік його відраховують за участь у студентських заворушеннях.

Залишившись у Києві, Бурачек із задоволенням поринає у культурне життя, відвідує музеї та театри. Захоплення сценою та знайомство з видатною актрисою Марією Гаврилівною Савіною, сприяли вступу 1890р. юного Миколи до Кам'янець-подільської акторської трупи, що гастролювала тоді в Києві.

П'ятнадцять років мандрує майбутній художник сценами театрів Росії та України і грає з такими видатними акторами як Віра Федорівна Комісаржевська, Михайло Тарханов, Павло Орленів.

Одночасно з грою у виставах Бурачек продовжує займатися живописом, працює художником сцени і оформлює декілька спектаклів. В 1905 році (34-річним!) він вступає до Краківської академії мистецтв, згодом працює в майстерні Анрі Матісса в Парижі.

Краківська академія мистецтв

Майстерня Анрі Матісса

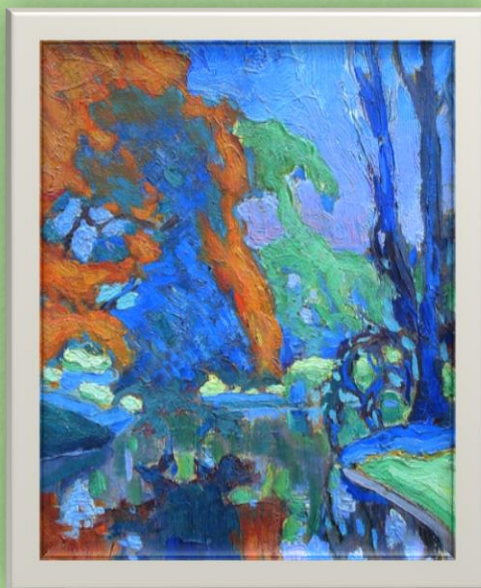

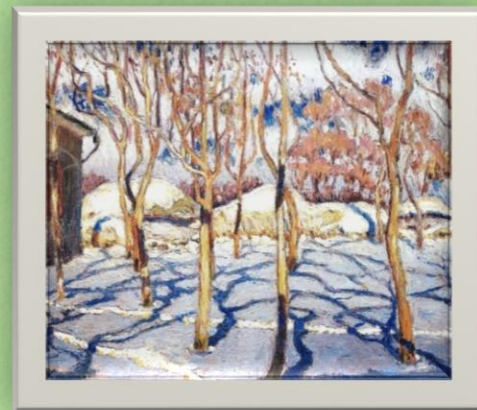
В 1912 році Бурачек повертається до Києва, де поринає у вир мистецького життя. Він стає членом Товариства Українських художників, бере участь в чисельних художніх виставках.

Ручей у Карпатах

Пруд біля Ейфелевої вежі

Березень

В 1918 році Микола Бурачек стає президентом нещодавно створеної Української Академії Мистецтв.

Серед фундаторів Української Академії Мистецтв

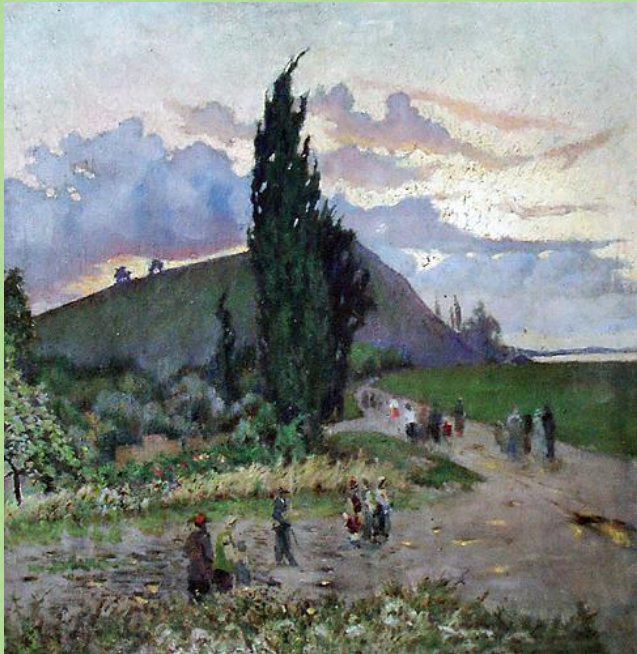

У 20-ті роки Бурачек продовжує брати активну участь у театральному житті як художник і мистецтвознавець. Він співпрацює в літературно-мистецьких об'єднаннях “Гроно” та “Музагет”. В 1922 році створює художнє оформлення спектаклю “Гайдамаки”, який вважається найкращим в “Молодіжному театрі” Леся Курбаса.

Шевченківська тема займала в житті художника дуже вагоме місце. Найбільш відомими стали картини “Чернеча гора”, “Вид Дніпра з могили Т.Шевченка” та “Рече та стогне Дніпр широкий” (1941), закінчена за рік до смерти.

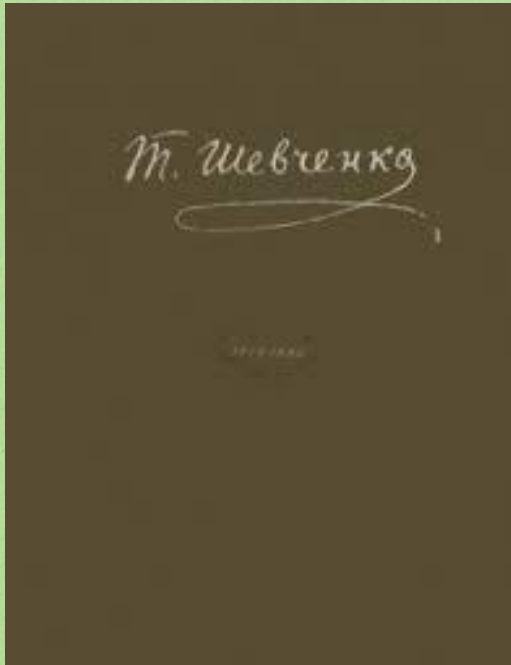
Чернеча гора (1938)

Рече та стогне Дніпр широкий... (1941)

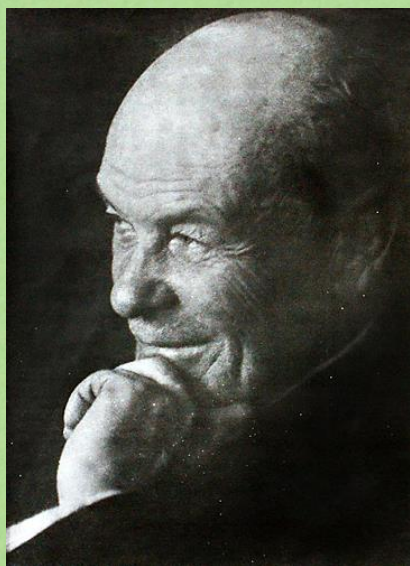

Бурачек є також зачинателем вивчення та систематизації художнього спадку Великого Кобзаря. В 1939 році вийшла його монографія “Тарас Шевченко. Великий народний художник”

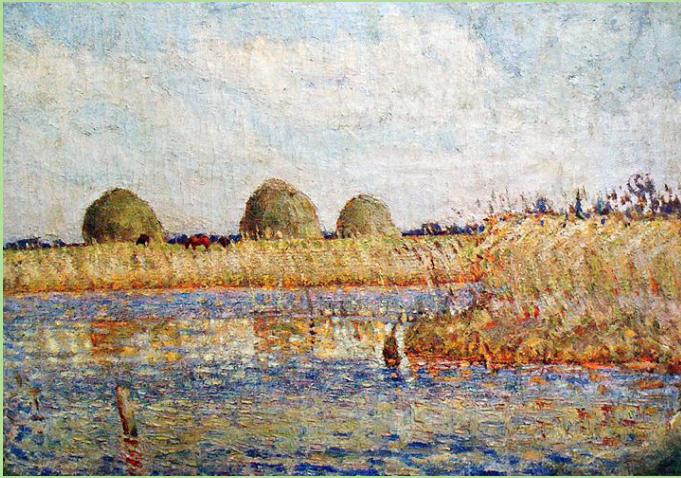

З 1925 року і до самої смерті в серпні 1942 р. Микола Бурачек живе і працює в Харкові. Він викладає в Харківському художньому технікумі (згодом – Харківському художньому інституті). В 1927 році отримує звання професора, а в 1936 - стає заслуженим художником УРСР. Він встиг виховати покоління чудових молодих митців і залишився в пам'яті як одна із найобдарованіших і багатогранних постатей української культури.

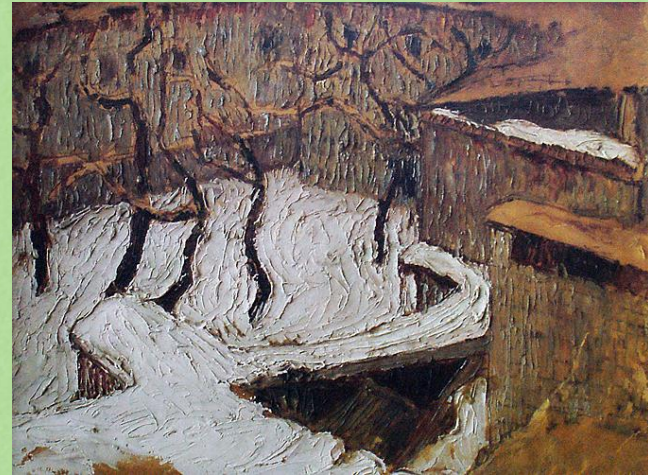

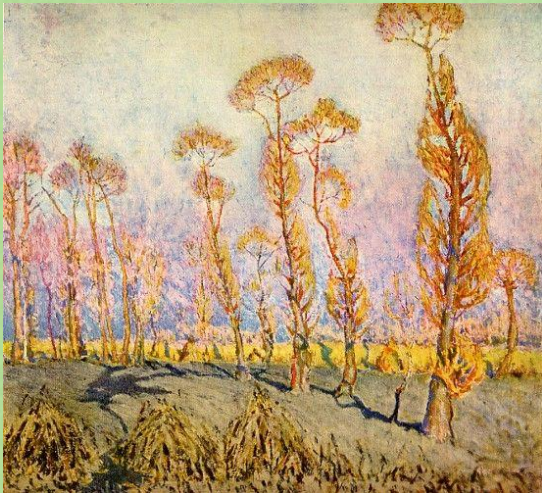
Твори М. Бурачека:

Восени на Хоролі (1917)

Вигляд з балкону (1918)

Золота осінь (1919)

Вечір біля ставка (1922)

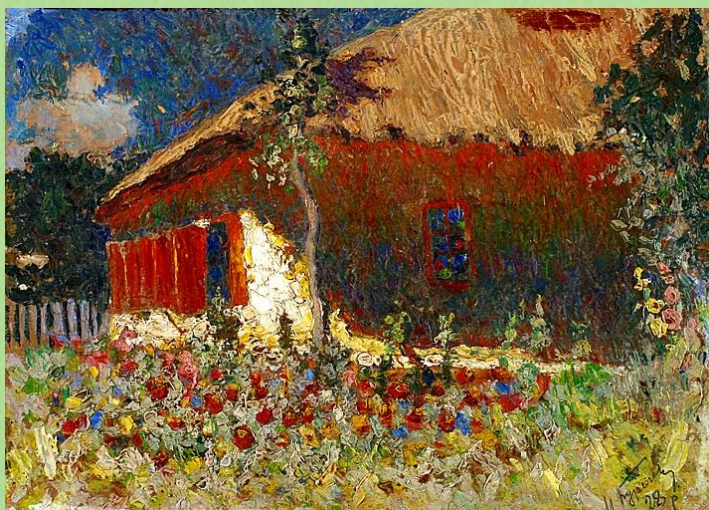

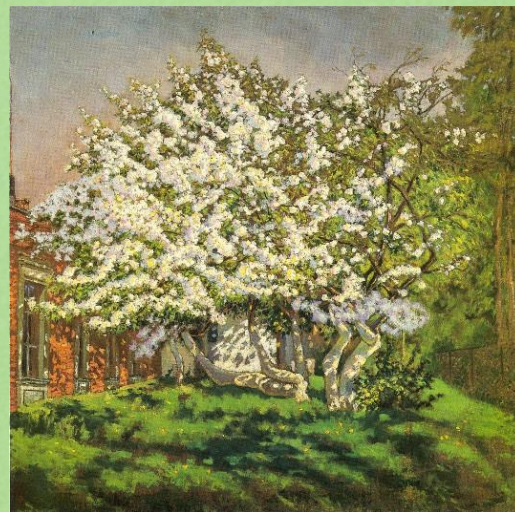
Гроза (1939)

Влітку (1930-і рр.)

Хата у полудень. Жара (1928)

Яблуні (1940)

Ідея:

Грищенко Т.Б. – директора НБ ХНУРЕ

Автор презентації:

Естон С.С. – зав. сектором НБ ХНУРЕ

*Ілюстративний матеріал запозичений із загальнодоступних ресурсів інтернету,
що не містять вказівок на автора цих матеріалів і будь-яких обмежень*